

عليه السلام

عليه السلام

الحسين عليه السلام

ميلاد با سعادت
مولود كعبه امام علي عليه السلام
مباركباد

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان
سال دوم | شماره ۹۹ | ۵ دی ۱۴۰۴

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می خوانیم:

- چند نکته طلایی از بیانات مقام معظم رهبری درباره فضیلت ماه رجب..... ۳
- یادداشت مدیر مسئول : خلوت دینی و تجربه امر قدسی ، اعتکاف اسلامی در افق تطبیق با
ادیان ابراهیمی..... ۶
- زندگی و رهبری امام علی «ع» ؛ به روایت پروفیسور آنجلو ترنزونی ،تاریخ نگار و پژوهشگر
پیشین دانشگاه جنوای ایتالیا ۱۱
- مهدکودک : نمادی از تاریخ، هنر و ارزش های انسانی ؛ جوزپه ایلوو پژوهشگر ایتالیایی..... ۱۴
- حدیث هفته ۱۶
- واتیکان در هفته ای که گذشت ۱۷

حورار

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال دوم شماره ۹۹ جمعه ۵ دیماه ۱۴۰۴

26 Dcember 2025

صاحب امتیاز: سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles,57 cap:00198

تلفن: 0039068552494

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: Irantotheholysee@Iraninvatican

چند نکته طلایی از بیانات مقام معظم رهبری

درباره فضیلت ماه رجب

ماه رجب یک فرصت تقرب به ارزش های الهی و تقرب به ذات

مقدس پروردگار و فرصت خودسازی است

ماه رجب یک فرصت تقرب به ارزشهای الهی و تقرب به ذات

مقدس پروردگار و فرصت خودسازی است. این ایامی که در

روایات ما به عنوان ایام برجسته معرفی شده اند، اینها همه

فرصتند؛ هر فرصتی هم نعمت است و هر نعمتی هم نیازمند

شکر و سپاس است. شکر و سپاس نعمت هم این است که انسان

نعمت را بشناسد، بر طبق اقتضای این نعمت رفتار کند، از آن

بهره ببرد، نعمت را از خدا بداند و آن را در راه خدا به کار ببرد؛

ماه رجب از این نعمتها است .

ماه رجب است، فرصت بندگی است

اولاً ماه رجب است، فرصت بندگی است. همه ی عرض و طول

زندگی ما میتواند زمینه ای باشد برای بندگی درست، که

سعادت واقعی هم در همین است. بعضی از مناسبتها، فرصتهای

ما را افزایش میدهند، که از جمله ماه مبارک رجب است. خودمان

را آماده کنیم، برای هم دعا کنیم که خداوند توفیق بدهد در این

ماه و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان خودمان را بسازیم، یک قدم

پیش برویم، بالا برویم.

بسم الله الرحمن الرحيم

ماه تشبه به امیرالمؤمنین است

پس ماه رجب است، ماه عبادت است، ماه توسل به پروردگار است، ماه

تضرع است؛ و در این راه، ماه تشبه به امیرالمؤمنین است. با خدا ارتباطمان

را قوی کنیم تا در میدانهای زندگی بتوانیم با اراده ی محکم، با قدم استوار

و با ذهن روشن، وارد هر میدانی بشویم.

این ماه، مقدمه ای برای ماه شعبان و بعد ماه رمضان است

خوب است از فرصت این ایام متبرک ماه رجب برای توجه به لزوم تلاش

در هر مرحله ای که هستیم و به هر کاری که مشغولیم، استفاده کنیم. به طوری

که از ادعیه ی ماه رجب به دست می آید، بنده گمانم این است که این ماه،

مقدمه ای برای ماه شعبان و بعد ماه رمضان است، این که این سه ماه، فرصتی

برای خودسازی در طول سال و تأمین ذخیره و نیروی لازم برای حرکت

عظیم زندگی و سرنوشت است.

ماه رجب، بهار عبادت و تضرع و توسل الی الله است

اگر بخواهیم این عدالت را اجرا کنیم، قدم اول این است که ما به کمک الهی اعتماد داشته باشیم و رابطهی دل خودمان را با خدا محکم کنیم؛ اینجا میرسیم به مسئلهی دعا، عبادت، تضرع، مناجات و توسل بالله. ماه رجب، بهار عبادت و تضرع و توسل الی الله است. این ایام عبادت را - این ماه رجب را، ماه شعبان را و بالاتر، ماه رمضان را - دست کم نباید گرفت.

این اعتکاف را ملت ما خیلی قدر بدانند

من خدا را شاکرم که میبینم مردم ما و بخصوص جوانان ما، دلشان به سمت معنویت، به سمت خدا، به سمت دعا و به سمت تضرع متمایل است. امروز روز سیزدهم رجب است؛ روز شروع اعتکاف است. شما ببینید هزاران نفر جوان ما، امروز رفته‌اند و در مساجد گوناگون - در سرتاسر این کشور - نشسته‌اند و مشغول اعتکاف شده‌اند؛ با دهان روزه، با شکم خالی و لبهای تشنه، در این هوای گرم با خدای متعال تضرع میکنند و حرف میزنند. این خیلی ارزش دارد؛ این اعتکاف را ملت ما خیلی قدر بدانند.

وقت مناجات و تضرع و توجه به حضرت ربّ الارباب است

در آستانه ماه مبارک رجب هستیم که ماه بسیار بزرگ و مبارکی است. این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان، عید بندگان صالح خدا و اولیاء الله محسوب میشود؛ چون وقت مناجات و تضرع و توجه به حضرت ربّ الارباب است. بشر در هر برهه‌ای از زمان و در هر شأنی از شؤون اجتماعی که باشد، به ارتباط با خداوند و دعا و توجه و تضرع نیاز دارد. این نیاز، یک نیاز اساسی است. بدون ارتباط با خدا، انسان در درون خود تهی است؛ بیمغز و بیمعنا و بیمحتواست. توجه به خداوند و ارتباط با او، روحی است در کالبد انسان واقعی و حقیقی. هر فرصتی را برای استحکام رابطه بین «عبد» و «رب» باید مغتنم شمرد؛ و فرصت ماه رجب، از این فرصتهاست.

دعاهایی که در این ماه وارد شده، درسهای تربیت است

دعاهایی که در این ماه وارد شده، درسهای تربیت است. دعا را باید شناخت. دعا در عین این که دل انسان را با خدا متصل و جان آدمی را سرشار از صفا و معنویت میکند، فکر و ذهن او را هم هدایت مینماید. این دعاها درس است. اگر در معانی این دعاها تدبّر کنیم، بزرگترین هدیه‌های معنوی الهی را در اینها خواهیم یافت. انسان به این درسها کمال احتیاج را دارد. ماه رجب و ماه شعبان، مقدمه ماه رمضان هم هست. همه اینها مقدمه «لایله القدر» است. چقدر خوب است که جوانان عزیز ما و عموم مردم، دلهای خودشان را در این ماه، آماده ورود به ماه مبارک شعبان و ماه مبارک رمضان کنند.

امروز جامعه‌ی انقلابی ما، مردم مؤمن ما، نیاز به این دارند که این آرامش را، این سکینه را، این طمأنینه و وقار را در خودشان هرچه بیشتر به وجود بیاورند. «الا بذکر الله تطمئن القلوب». یاد خداست که دلها را در ماجراهای طوفانی دنیا و زندگی حفظ میکند. یاد خدا را مغتنم بشمارید. ایام ماه رجب نزدیک است.

دعاهای ماه رجب یک دریائی از معرفت است. در دعا فقط این نیست که انسان دل را به خدا نزدیک میکند؛ این هست، فراگیری هم هست. در دعا هم تعلیم است، هم تزکیه هست. دعا هم ذهن را - این دعاهای مأثور از ائمه (علیهم‌السلام) - روشن میکند، حقایقی را، معارفی را به ما می‌آموزد که در زندگی به آنها نیاز داریم، و هم دل را متوجه به خدا میکند. ذکر الهی را خیلی باید مغتنم بشمرید.

یک روز ماه رجب، یک نعمت خداست

ماه رجب، ماه مبارکی است؛ ماه توسل و تذکر و توجه و تضرع و استغاثه و محکم کردن پیوند دل‌های محتاج و نیازمند ما به ذیل لطف و فضل الهی است. این روزها را قدر بدانید. هر یک روز ماه رجب، یک نعمت خداست. در هر ساعتی از این ساعات، یک انسان اگر هوشمند و زرنگ و آگاه باشد، میتواند چیزی را به دست بیاورد که در مقابل آن، همه‌ی نعمتهای دنیا پوچ است؛ یعنی میتواند رضا و لطف و عنایت و توجه الهی را به دست آورد.

ماه رجب فرصت خوبی است؛ ماه دعاست، ماه توسل است، ماه توجه است، ماه استغفار است. دائم هم باید استغفار کنیم. هیچ کس هم خیال نکند که من از استغفار مستغنی‌ام. پیغمبر خدا میفرماید که: «انه لیغان علی قلبی و انی لأستغفر الله فی کلّ یوم سبعین مرّة». بلاشک پیغمبر هم حداقل روزی هفتاد مرتبه استغفار میکرد.

استغفار برای همه است؛ بخصوص ماها که در این تحرکات مادی، در این دنیای مادی غرقیم و آلوده‌ایم. استغفار بخشی از این آلودگی را پاکیزه میکند و از بین میبرد. ماه استغفار است؛ ان شاء الله فرصت را مغتنم بشماریم.

خلوت دینی و تجربه امر قدسی، اعتکاف اسلامی در افق تطبیق با ادیان ابراهیمی

اعتکاف در متن شریعت اسلامی جایگاهی ویژه دارد؛ زیرا از یک سو به دقت در چارچوب احکام فقهی تعریف شده و از سوی دیگر، افقی گسترده برای سلوک معنوی، خودسازی اخلاقی و تهذیب درونی می‌گشاید. همراهی اعتکاف با روزه، سکوت نسبی، ذکر و تلاوت قرآن نشان می‌دهد که این آیین، تمرینی متمرکز برای یکپارچگی درونی انسان مؤمن است؛ تمرینی که در آن، بدن، زبان، اندیشه و نیت همگی در خدمت تقرب الهی قرار می‌گیرند. از منظر قرآنی، اعتکاف ریشه در سنت‌های کهن عبادت دارد و قرآن کریم با یادکرد از «عاکفین» در کنار طواف‌کنندگان و نمازگزاران، آن را جزئی از منظومه عبادت قدسی معرفی می‌کند (بقره: ۱۲۵). در سنت نبوی نیز، اعتکاف - به‌ویژه در دهه پایانی ماه رمضان - به‌عنوان الگویی عملی برای تعمیق معنویت فردی و پالایش روحی تثبیت شده است.

اعتکاف یکی از ژرف‌ترین و در عین حال لطیف‌ترین آیین‌های عبادی در سنت اسلامی است؛ آیینی که در آن، انسان مؤمن به‌صورت آگاهانه و ارادی، خود را برای مدتی معین از جریان عادی زندگی روزمره کنار می‌کشد تا در فضای قدسی مسجد، تمامیت وجود خویش را متوجه خداوند سازد. اعتکاف نه صرفاً مجموعه‌ای از احکام فقهی، بلکه تجربه‌ای معنوی، وجودی و تأمل‌برانگیز است که در آن، زمان، مکان و کنش انسانی کیفیتی متفاوت می‌یابد. در این سنت عبادی، انسان با ترک موقت اشتغالات اجتماعی، تعلقات دنیوی و حتی بسیاری از عادات روزمره، به نوعی «تعلیق آگاهانه جهان» دست می‌زند؛ تعلیقی که هدف آن گریز از واقعیت نیست، بلکه بازگشت عمیق‌تر و مسئولانه‌تر به آن است. مسجد در اعتکاف، صرفاً مکان عبادت نیست، بلکه به مثابه افقی قدسی عمل می‌کند که در آن، نسبت انسان با خدا، با خویشتن و با جهان پیرامون بازاندیشی می‌شود.

خلوت و عزلت در مسیحیت: مبانی کتاب مقدس، الهیاتی و

تاریخی

در مسیحیت، خلوت و کناره گیری از زندگی روزمره برای عبادت و مناجات، ریشه ای عمیق در کتاب مقدس دارد. در اناجیل، عیسی مسیح (ع) بارها برای دعا به مکان های خلوت می رود و روایت چهل روز روزه و خلوت او در بیابان، الگویی بنیادین از این سنت به شمار می آید (مرقس ۱: ۳۵). از منظر الهیاتی، خلوت در مسیحیت با مفاهیمی چون «تقلید از مسیح»، ترک دلبستگی های دنیوی و نجات روح پیوند خورده است. این نگاه در آثار پدران کلیسا، مانند آگوستین و گریگوری نینسا، بسط یافته و خلوت به مثابه مسیری برای پالایش درونی و نزدیکی به خدا تفسیر شده است. در سده های نخست میلادی، این گرایش به شکل گیری سنت رهبانیت انجامید. راهبان اولیه، به ویژه پدران بیابان، با ترک زندگی اجتماعی به سکوت، روزه و دعا روی آوردند. این شیوه به تدریج به نهاد صومعه و قوانین رهبانی، مانند قانون بندیکت، انجامید که در آن خلوت غالباً ماهیتی دائمی و نهادی یافت.

این پیوند میان متن مقدس، سنت پیامبر و تجربه زیسته مؤمنان، اعتکاف را به آیینی زنده و پویا در حیات دینی مسلمانان بدل کرده است. با این حال، ایده کناره گیری آگاهانه از زندگی عادی برای تمرکز بر امر قدسی، محدود به اسلام نیست و در دیگر ادیان ابراهیمی، به ویژه مسیحیت و یهودیت، نیز اشکال گوناگونی از خلوت، عزلت و تمرکز عبادی دیده می شود. از این رو، مطالعه تطبیقی اعتکاف اسلامی با سنت های خلوت گزینانه در مسیحیت و یهودیت می تواند افق گسترده تری برای فهم این آیین و نیز برای گفت و گوی بین ادیانی فراهم سازد.

اعتکاف در اسلام: معنا، مبانی و کارکردها

در فقه اسلامی، اعتکاف به اقامت آگاهانه و عبادی در مسجد، با نیت تقرب به خداوند و برای مدت معین اطلاق می شود. این عمل عبادی معمولاً با روزه همراه است و شرایط خاصی همچون نیت، مکان و پرهیز از برخی امور دنیوی دارد.

کارکردهای اعتکاف را می توان در سه سطح تحلیل کرد: در سطح عبادی، اعتکاف امکان تمرکز کامل بر نماز، دعا و تلاوت قرآن را فراهم می سازد؛ در سطح اخلاقی و تربیتی، مهار خواسته های نفسانی و تقویت خودکنترلی را در پی دارد؛ و در سطح وجودی، فرصتی برای بازاندیشی در نسبت انسان با خدا و جهت گیری کلی زندگی فراهم می آورد.

خلوت گزینی در یهودیت: شریعت، پیامبری و عرفان

یهودیت نهادی دقیقاً معادل اعتکاف اسلامی ندارد، اما تجربه خلوت و تمرکز عبادی در اشکال گوناگون در آن حضور دارد. در عهد عتیق، کناره‌گیری موقت پیامبران برای ارتباط خاص با خدا امری رایج است؛ خلوت موسی (ع) در کوه سینا نمونه‌ای برجسته از این سنت است (سفر خروج، باب ۱۹).

در دوره معبد، کاهنان در زمان خدمت خود نوعی جدایی آیینی از زندگی عادی داشتند که با قواعد طهارت و تمرکز عبادی همراه بود (Neusner ۲۰۰۴). این جدایی به معنای ترک جامعه نبود، بلکه ایفای نقشی مقدس در دل نظم اجتماعی به شمار می‌آمد.

در سنت‌های عرفانی یهود، خلوت، سکوت و ریاضت جایگاهی مهم یافت. با این حال، حتی در این سنت‌ها نیز خلوت همواره در چارچوب شریعت موسوی و تعهدات اجتماعی معنا می‌یافت (Scholem ۱۹۷۱).

مقایسه تطبیقی شباهت‌ها و تفاوت‌ها

مطالعه تطبیقی نشان می‌دهد که هر سه سنت دینی، خلوت را ابزاری برای پالایش درونی و تعمیق رابطه با خدا می‌دانند. اعتکاف اسلامی با تمرکز بر ذکر و تلاوت قرآن (بقره: ۱۲۵)، خلوت مسیحی با دعا و تقلید از مسیح (مرقس ۱:۳۵)، و خلوت یهودی با سکوت پیامبرانه و عرفانی (خروج ۱۹)، همگی پاسخ به نیاز مشترک انسانی‌اند.

با این حال، تفاوت‌ها در نحوه سامان‌دهی خلوت آشکار می‌شود. اعتکاف اسلامی موقت، قانون‌مند و معطوف به بازگشت آگاهانه به جامعه است. در مقابل، رهبانیت مسیحی غالباً خلوتی دائمی و نهادی را ترجیح می‌دهد که با ترک ازدواج و مالکیت همراه است (Benedict of Nursia ۱۹۸۱) در یهودیت، خلوت بیشتر موردی و غیرنهادی باقی می‌ماند.

از حیث نگاه به جهان، اسلام و یهودیت جهان را میدان مسئولیت اخلاقی می‌دانند، در حالی که در برخی قرائت‌های مسیحی، جهان به عنوان عرصه وسوسه تلقی می‌شود. از این رو، خلوت در اسلام و یهودیت به معنای نفی جهان نیست، بلکه تعلیق موقت آن برای بازگشتی اخلاقی‌تر است (Izutsu ۲۰۰۲).

تحلیل الهیاتی و انسان‌شناختی

اعتکاف اسلامی بر انسان‌شناسی متعادلی استوار است که انسان را هم موجودی اجتماعی و هم نیازمند خلوت‌های معنوی می‌داند. این آیین، بدون گسست از جامعه، امکان بازسازی رابطه انسان با خدا را فراهم می‌کند (Massignon ۱۹۹۷).

در مسیحیت رهبانی، خلوت بیشتر با نجات روح و دوگانه‌انگاری روح و جهان پیوند می‌خورد (Augustine ۱۹۹۸). در یهودیت، خلوت در چارچوب عهد الهی و وفاداری به شریعت معنا می‌یابد (Scholem ۱۹۷۱).

مقایسه اعتکاف با سنت‌های خلوت‌گزینانه در مسیحیت و یهودیت نشان می‌دهد که خلوت عبادی می‌تواند نقطه مشترکی برای گفت‌وگوی ادیان باشد. اعتکاف اسلامی، با تأکید بر موقتی‌بودن خلوت و پیوند آن با زندگی اجتماعی، الگویی متوازن ارائه می‌دهد که می‌تواند در مباحث معاصر دین، معنویت و جامعه الهام‌بخش باشد.

تحلیل الهیاتی و انسان‌شناختی اعتکاف و سنت‌های خلوت‌گزینانه در ادیان ابراهیمی، مستلزم عبور از توصیف صرف مناسک و توجه به پیش‌فرض‌های بنیادینی است که هر دین درباره ماهیت انسان، نسبت او با جهان، و امکان یا چگونگی ارتباط او با امر قدسی در خود نهفته دارد. خلوت دینی، در این معنا، صرفاً یک رفتار عبادی نیست، بلکه تجلی نوعی انسان‌شناسی عملی و الهیات زیسته است. در سنت اسلامی، اعتکاف بر انسان‌شناسی‌ای استوار است که انسان را موجودی ذاتاً اجتماعی، اما در عین حال نیازمند خلوت‌های هدفمند برای بازسازی معنوی می‌داند.

همراهی اعتکاف با روزه، سکوت نسبی و محدودیت‌های رفتاری، بیانگر پیوند وثیق بدن و روح در انسان‌شناسی اسلامی است. بدن در این چارچوب نه خصم روح، بلکه میدان و ابزار تربیت معنوی تلقی می‌شود. تنظیم خوردن، خوابیدن و سخن گفتن، امکان تمرکز قلب، تصفیه نیت و حضور آگاهانه در عبادت را فراهم می‌آورد. به این معنا، اعتکاف نوعی سلوک کل‌نگر است که ساحات جسمانی، روانی و معنوی انسان را به صورت هم‌زمان دربر می‌گیرد.

از حیث اجتماعی نیز، اعتکاف واجد دلالتی مهم است. این آیین در مسجد و در متن زندگی دینی جمعی رخ می‌دهد. حتی زمانی که معتکف در سکوت و خلوت نسبی به سر می‌برد، در افق جماعت و امت حضور دارد. این امر نشان می‌دهد که معنویت اسلامی، در بنیاد خود، معنویتی «جمع‌پذیر» است: فرد به درون خویش بازمی‌گردد، اما نه برای انزوا، بلکه برای ایفای مسئولیت اخلاقی آگاهانه‌تر در جامعه. در ادبیات مطالعات اسلامی نیز بر این پیوند میان معنویت و مسئولیت اجتماعی تأکید شده است. (Massignon ۱۹۹۷)

در مسیحیت، به‌ویژه در سنت رهبانی کلاسیک، خلوت و عزلت غالباً در افق الهیات نجات و رستگاری معنا می‌یابد. انسان در این سنت، موجودی است که در وضعیت سقوط به سر می‌برد و جهان، در بسیاری از تفاسیر رهبانی، به‌عنوان عرصه وسوسه و انحراف از خدا تلقی می‌شود. از این منظر، خلوت دائمی، ترک دلبستگی‌های دنیوی و فاصله‌گیری پایدار از ساختارهای اجتماعی، راهی برای پالایش روح و آمادگی برای اتحاد با خدا به‌شمار می‌آید. این نگرش در آثار پدران کلیسا، به‌ویژه آگوستین، به‌روشنی قابل مشاهده است.

بر این اساس، رهبانیت مسیحی نوعی انسان‌شناسی دوگانه‌انگارانه را بازتاب می‌دهد که میان روح و جهان، و گاه میان روح و بدن، تنش بنیادین قائل است. خلوت در این چارچوب، نه تعلیق موقت زندگی اجتماعی، بلکه گسستی پایدار از بسیاری از ابعاد آن تلقی می‌شود.

هرچند این سنت، دستاوردهای عمیقی در حوزه معنویت مسیحی داشته است، اما از منظر تطبیقی، تفاوت چشمگیری با اعتکاف اسلامی دارد که خلوت را همواره در افق بازگشت به جامعه معنا می‌کند.

در یهودیت، انسان در چارچوب «عهد» معنا می‌یابد؛ یعنی رابطه‌ای حقوقی، اخلاقی و دینی که میان خدا و قوم برقرار شده است. خلوت در این سنت، نه گسست از زندگی جمعی، بلکه تعمیق وفاداری به شریعت و مسئولیت‌های اجتماعی است. حتی در سنت‌های عرفانی یهود، خلوت و ریاضت در نهایت در خدمت فهم عمیق‌تر تورات و عمل دقیق‌تر به احکام قرار می‌گیرد. از این رو، انسان‌شناسی یهودی خلوت را امری تابع شریعت و زندگی جمعی می‌فهمد، نه جایگزین آن.

در جمع‌بندی می‌توان گفت که اعتکاف اسلامی، در مقایسه با خلوت مسیحی و یهودی، الگویی میانه و متعادل ارائه می‌دهد: خلوتی زمان‌مند، قانون‌مند و هدفمند که در آن، انسان بدون انکار جهان و بدن، به بازسازی رابطه خود با خدا می‌پردازد و با آگاهی اخلاقی ژرف‌تر به زندگی اجتماعی بازمی‌گردد. همین ویژگی، اعتکاف را به نمونه‌ای شاخص از پیوند میان معنویت فردی و مسئولیت اجتماعی در سنت اسلامی بدل می‌سازد.

زندگی و رهبری امام علی (ع)؛

به روایت پروفسور آنجلو ترنزونی تاریخ نگار و پژوهشگر پیشین دانشگاه جنوا

زندگی و رهبری امام علی (ع) به روایت پروفسور آنجلو

ترنزونی، تاریخ نگار و پژوهشگر پیشین دانشگاه جنوا

امام علی، شخصیت محوری در سنت اسلامی، توسط نویسنده به عنوان دارنده رهبری معنوی و دنیوی امت معرفی می شود، کسی که مأمور است اراده الهی را که توسط پیامبر محمد (ص) آشکار شده است، استمرار بخشد. تولد و تربیت او را در موقعیتی منحصر به فرد نسبت به پیامبر و دانش برتر از قرآن قرار می دهد و به باور نویسنده، تنها اوست که می تواند جامعه اسلامی را در مسیر درست و فهم عمیق وحی هدایت کند.

پروفسور آنجلو ترنزونی (متولد ۱۹۳۶)، در کتاب خود با عنوان «امام علی و پیام او» که توسط انتشارات ایتالیایی «ایرفان ادیزیونی» منتشر شده است، به شکلی مختصر اما بسیار دقیق و جامع، شخصیت بزرگ معنوی، دینی و سیاسی امام علی را ترسیم کرده است؛ امری که به ندرت در جهان دانشگاهی غرب رخ

می دهد.

با رحلت پیامبر، جامعه مسلمانان بلافاصله علی را به عنوان رهبر شناخت و ترجیح دادند افرادی فاقد جذبه و دانش عمیق از قرآن را برگزینند. نویسنده تأکید می‌کند که علی، هرچند اندوهگین، از خلافت کناره گرفت، اما همچنان وظیفه رهبری اخلاقی و معنوی خود را حفظ کرد و عملکرد خلفای پیشین را با دقت بررسی و کاستی‌های اساسی آن‌ها را مشخص نمود. به باور نویسنده، انتخاب اکثریت نمایانگر فاصله گرفتن از اراده الهی و رهبری واقعی جامعه بود. تنها با انتخاب او به عنوان خلیفه پس از ترور عثمان، امت توانست رهبر واقعی داشته باشد که در آن شأن امام و خلیفه با هم متحد شد و علی به بازتاب الهی در عرصه اسلامی و محور جامعه تبدیل شد. نویسنده امام علی را به عنوان مفسر جامع قرآن معرفی می‌کند که وظیفه او تضمین هماهنگی میان حاکمان و مردم و نظم صحیح زندگی اجتماعی است. او باید جامعه را در مسیر عدالت نگه دارد، از ظلم جلوگیری کند و مؤمنان را در فهم و اجرای قانون الهی هدایت نماید. نویسنده بر اساس خطبه‌های علی تأکید می‌کند که حقوق حاکمان و مردم وظیفه متقابل است و نبود عدالت به ناچار به هرج و مرج، ستم و سقوط معنوی امت منجر می‌شود.

به باور نویسنده، نقش امام محدود به حکومت سیاسی نیست، بلکه رهبری معنوی را نیز شامل می‌شود. انسان، که از روح و خاک توسط خدا آفریده شده است، مستعد وسوسه شیطان است و تنها راهنمای واقعی می‌تواند او را در مسیر درست نگه دارد.

علی در مقام امام، این رهبری را هم از طریق حضور خود به عنوان خلیفه و هم با فعالیت خود به عنوان مفسر قرآن تحقق می‌بخشد و جامعه را از خطا و فریب دنیوی محافظت می‌کند. نویسنده تأکید می‌کند که هدایت علی با هدف بازگرداندن انسان به طبیعت خداگونگی اوست و یادآوری جایگاه انسان در آفرینش و مسئولیت او در برابر خداست.

به گفته نویسنده، علی تعلیم می‌دهد که مؤمن باید از ثروت‌های دنیوی دل بکند و به زندگی معنوی بپردازد و اصول اساسی اسلام شامل نماز، روزه، حج و زکات را رعایت کند. هر عمل عبادی وسیله‌ای برای پاکسازی روح و نزدیک شدن به خداست و درون انسان، ملکوت آسمان را محقق می‌سازد. نویسنده بر اساس خطبه‌های علی اشاره می‌کند که نماز روزانه انسان را در مسیر صعود نگه می‌دارد، روزه بعد معنوی انسان را پالایش می‌کند، حج به مکه نمادی از مرکزیت معنوی مشابه باغ عدن است و زکات وسیله پاکسازی و تعهد اجتماعی است.

نویسنده همچنین بر اهمیت تقوای الهی در زندگی مؤمن تأکید می‌کند، که به عنوان ریسمانی مطمئن معرفی شده که انسان را از شرور محافظت و به سوی زندگی آینده هدایت می‌کند.

امام علی، پرهیزگاران خدا را کسانی معرفی می کند که از دنیا دل بکنند، به کمال معنوی دست یابند، در اتحاد با خدا زندگی کنند و با نور قرآن و حضور الهی روشن شوند. این وضعیت آن ها را قادر می سازد در برابر وسوسه مقاومت کنند و مسیر درست را دنبال نمایند و نجات ابدی خود را تضمین کنند.

سرانجام، به باور نویسنده، زندگی و رهبری علی به طور طبیعی به مفهوم آخرت شناسی در اسلام منتهی می شود: روز قیامت بازگشت انسان به کل جهان است. پرهیزگاران خدا، که توسط اصول آموزش داده شده توسط امام هدایت می شوند، پاداش ابدی خواهند گرفت، در حالی که منافقان و کافران مجازات خواهند شد. نویسنده تأکید می کند که علی در خطبه های خود چرخه زندگی و جهان را توضیح می دهد و رفتار انسان را به نظم الهی و تحقق اراده خدا مرتبط می سازد.

حضرت مهدی، جانشین معنوی نسل علی، این چرخه را کامل می کند و پایان زمان و بازگشت انسان به حالت اولیه پاکی و نزدیکی به خدا را رقم می زند.

به طور خلاصه، به باور نویسنده، امام علی بالاترین تجلی رهبری الهی در زمین است: او قدرت دنیوی و معنوی را متحد می کند، قرآن را به عنوان قانون ابدی حفظ می کند، جامعه را از خطا محافظت می کند، مؤمنان را به کمال هدایت می کند و بشریت را برای زندگی آینده آماده می سازد. شخصیت او در اسلام، جایگاه انسان به عنوان جانشین خدا، پیوند میان جهان مادی و معنوی و محور نظم الهی در تاریخ و چشم انداز آخرتی را تجسم می بخشد.

«مهدکودک: نمادی از تاریخ، هنر و ارزش‌های انسانی»

جوزپه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی

از نظر نمادین، مهدکودک تجسم «پیام اخلاقی و انسانی» در قالب تصویر است. خورجین نشانه فروتنی کودک و ساده زیستی محیط زندگی او است، در حالی که غار هم نمایانگر فضای امن و هم قلب انسان است که آماده پذیرش ارزش‌های اخلاقی و انسانی است. مریم و یوسف نماد مراقبت و مسئولیت‌پذیری و وفاداری هستند، چرانندگان نمایانگر فقرا و ساده‌لوحان‌اند که نخستین دریافت‌کنندگان پیام انسانی و اخلاقی‌اند، و سه پادشاه یا مقها نماد کل بشریت—ملت‌ها، فرهنگ‌ها و دانش‌های متنوع—در مسیر حرکت به سوی روشنایی و فهم و خرد هستند.

مهدکودک یا «پرسپیو» یکی از برجسته‌ترین و نمادین‌ترین جلوه‌های سنت مسیحی در جشن کریسمس است که تاریخ، معنویت و هنر را در هم می‌آمیزد. ریشه‌های تاریخی این سنت به سال ۱۲۲۳ بازمی‌گردد، زمانی که سن فرانچسکو د آسیسی در شهر گرچو در ایتالیا نخستین نمایش تولد عیسی را با حضور شخصیت‌های انسانی و حیوانات واقعی به اجرا گذاشت. هدف او از این بازنمایی، قابل فهم و ملموس ساختن یک رویداد مهم دینی و اجتماعی برای مردم عادی بود، تا همگان بتوانند با ارزش‌هایی مانند فروتنی، همدلی و احترام به یکدیگر ارتباط برقرار کنند.

مهدکودک، از نخستین بازنمایی‌های تاریخی تا اجراهای مدرن، نشان می‌دهد که هنر می‌تواند پیام‌های اخلاقی و اجتماعی را از طریق تصویر و داستان به نسلی دیگر منتقل کند. حضور مریم، یوسف، چرندگان، سه پادشاه و حیوانات نمادین، زبان بصری غنی‌ای ایجاد کرده که پیام‌های جهانی اخلاقی و انسانی را منتقل می‌کند. این سنت، هم یادآور تاریخ است و هم یک تجربه زنده و قابل لمس برای زندگی روزمره انسان‌ها، که افراد را دعوت می‌کند تا زندگی خود را به مکانی تبدیل کنند که ارزش‌ها و رفتارهای انسانی هنوز در آن جاری و فعال باشند.

این سنت نشان‌دهنده تلاش انسان در طول تاریخ برای آسان‌سازی فهم مفاهیم اخلاقی و ارزش‌های انسانی از طریق هنر و تصویرسازی است. مهدکودک به افراد یادآوری می‌کند که رویدادهای مهم فرهنگی و دینی، تنها خاطره‌ای از گذشته نیستند، بلکه می‌توانند در زندگی روزمره انسان‌ها حضور داشته باشند و الهام‌بخش رفتارها و ارزش‌های انسانی باشند.

واژه «پرسپو» از لاتین *praesepe* به معنای خورجین گرفته شده است. در متون کهن مسیحی، خورجین، گاو و الاغ به عنوان نمادهایی اخلاقی و انسانی معرفی شده‌اند که نشان‌دهنده ارتباط انسان با طبیعت و ارزش‌های زندگی اجتماعی است. این حیوانات در برخی از متون مذهبی اولیه از جمله انجیل غیرمتعارف و تفسیرهای قدیمی، برجسته شده‌اند تا پیام فروتنی، پذیرش و مراقبت از دیگران را منتقل کنند.

در طول قرون وسطی، بازنمایی مهدکودک در کلیساها و فضای عمومی رواج یافت و به ابزاری آموزشی و اخلاقی برای مردم تبدیل شد. این بازنمایی‌ها به مردم کمک می‌کردند تا با مفاهیم انسانی و اجتماعی مانند همدلی، عدالت، فروتنی و مسئولیت‌پذیری در قالب داستان و تصویر آشنا شوند. سنت مهدکودک نه تنها بخشی از جشن کریسمس است، بلکه نمادی از استمرار فرهنگ اخلاقی و انسانی در تاریخ اروپا و جهان مسیحی به شمار می‌رود.

حدیث ہفتہ

قال أمير المؤمنين علي (عليه السلام):

يَلْزَمُ الْمُعْتَكِفُ الْمَسْجِدَ وَيَلْزَمُ ذِكْرَ اللَّهِ وَالتَّلَاوَةَ وَالصَّلَاةَ.

حضرت علی (علیہ السلام) می فرماید:

واجب است معتکف در مسجد بماند و شایسته است که به ذکر

خدا و تلاوت قرآن و نماز مشغول گردد.

مستدرک الوسائل / ج ۷ / ص ۵۶۴

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

میزگرد دین و دیپلماسی

روز پنج شنبه ۱۸ دسامبر میزگردی با موضوع دین و دیپلماسی توسط نهاد گفتگوی بین ادیان واتیکان، مرکز بین المللی برای گفتگو (Kaiciid) و شورا (مجلس) رهبران مسلمان اروپا (EuLeMa) در شهر رم برگزار شد.

کاردینال جورج جاکوب کوواکاد رئیس نهاد گفتگوی بین ادیان واتیکان در گشایش این نشست گفت: «گفتگو میان دین و دیپلماسی اختیاری نیست، بلکه در شرایطی با مشخصه چالش های بزرگ جهانی، درگیری های مسلحانه، مهاجرت های اجباری، بحران های محیط زیستی و کاهش نگران کننده اعتماد تحت تاثیر بنیادگرایی و افراط گرایی، ضروری است».

کوواکاد در ادامه افزود: «دین نباید منشا درگیری باشد بلکه می تواند یک سرمایه قدرتمند برای آشتی، ساختن صلح، اقدام بشر دوستانه و اخلاق باشد».

وی در پایان گفت: دین منشا الهام برای اقدامات دیپلماتیک جدید و خلاق، می تواند در جهت «مشارکت نهادهای دینی با آگاهی بیشتر، حساسیت و خلاقیت، با هدف ترویج جوامع فراگیر و صلح طلب باشد». مرکز بین المللی برای گفتگو (Kaiciid) با انتشار بیانیه ای اعلام کرد که «رهبران ادیان نه فقط مقامات معنوی، بلکه بازیگران دیپلماتیک ضروری هم بشمار می آیند».

نهاد ما بر این اعتقاد راسخ است که دولت ها و رهبران دینی باید به عنوان شریک بر سر یک میز نشسته تا مانع از استفاده غیر واقعی از دین با هدف خشونت و ظلم شده و مروج صلح باشند.

امام یحیی پالایچینی رئیس شورای رهبران مسلمان اروپا گفت: این دیدار نشانگر اشتراک، تبادل نظر و تعامل مشترک میان ادیان و نمونه ای است که باید در جامعه پیاده شود: « ما ائمه و خاخام ها توافق کردیم که برای غلبه بر موج جدایی ها، قطبی شدن ها و حتی تبدیل به موج غیر انسانی گشتن و اعمال جنایتکارانه با یکدیگر کار کنیم. ائمه و خاخام ها برای غلبه بر تبعیض باید با هم همکاری کنند».

در ادامه این بیانیه آمده است این میزگرد با حضور مسئولان سیاسی، کارشناسان گفتگو، رهبران ادیان و محققان دین، دیپلماسی و روابط بین الملل، با هدف « شناسایی عوامل کلیدی که همکاری میان نهادهای غیر دینی و دینی را به عنوان عامل آشتی بررسی می کنند» تشکیل شد.

آنتونیو د آلمیدا ریبریو دبیرکل موقف مرکز بین المللی برای گفتگو در مورد امید که موضوع سال مقدس است، گفت: امید به ما یادآوری می کند که گفتگو ابزاری برای تغییر در کار و زندگی روزمره ما است.

اولین شورای جهانی کاردینالی در واتیکان

این بیانیه مشخص می کند که در جریان این دیدار دو روزه اتحاد و برادری، به پدر مقدس برای انجام مسئولیت عالیه و سنگین در جهت حکومت کردن بر کلیسای (کاتولیک) جهانی، مشاوره هایی پیشنهاد می شود .

این شورا در رابطه با زندگی و ماموریت کلیسا برگزار می شود و قصد دارد اتحاد میان اسقف رم (پاپ) و کاردینال ها، که از آنها خواسته شده تا برای خیر کلیسای جهانی همکاری کنند، را تقویت کند.

اولین شورای جهانی کاردینالی فوق العاده در حکومت لئون چهاردهم، ۷ و ۸ ژانویه ۲۰۲۶ در واتیکان برگزار می شود .

۲۰ دسامبر دفتر مطبوعاتی مقرر مقدس با انتشار این بیانیه افزود: « همانطور که قبلاً در ماه نوامبر گذشته اعلام شد، پدر مقدس دستور برگزاری اولین شورای جهانی کاردینالی فوق العاده دوران خود را صادر کرد » .

بسوی پایان سال مقدس

در پایان خبر آمده است، سال مقدس رسماً، در ۶ ژانویه ۲۰۲۶ با بستن درب مقدس کلیسای سن پی یترو، پایان می یابد.

شایان ذکر است درب مقدس کلیسای لیبریاننا، که ۱ ژانویه ۲۰۲۵ باز شد، بیش از ۲۰ میلیون زائر از آن عبور کردند.

با بسته شدن تدریجی درب های مقدس کلیساهای پاپی، به سوی پایان سال مقدس با موضوع امید پیش می رویم.

اولین درب، ۲۵ دسامبر در کلیسای سنتا ماریا مجروه بسته می شود و به دنبال آن، در ۲۷ دسامبر، درب کلیسای سن جووانی این لاترانو و ۲۸ دسامبر، درب کلیسای سن پائولو خارج از دیوارای واتیکان، بسته می شود.

شکایت پاپ از خطرات ناشی از مدل اقتصادی فعلی جهان

پاپ لئون چهاردهم طی سخنانی در مراسم آیینی روز چهارشنبه
ها در واتیکان، صریحاً به تقبیح خطرات ناشی از مدل اقتصاد
جهانی فعلی پرداخت و به آن تاخت. وی گفت: «تمرکز
قدرت مالی که بسیاری از افراد آن را مانند بت می پرستند، کره
زمین را به نابودی واداشته و این امر گشنده است.»

این صحبت ها در حالی صورت می گیرد که شکاف طبقاتی
میان مردم کشورها بسیار زیاد شده، بطوریکه در کشورهایی
مانند آمریکا، نروژ و سنگاپور سرانه درآمد ۸۰ هزار دلار در سال
است، در عین حال این رقم در موزامبیک، مالاوی و یمن کمتر
از ۱۰۰۰ دلار است. ضمن اینکه تفاوت امکانات زیستی و رفاهی
نیز در تحصیل، بهداشت فراوان بوده، کشورهای فقیر آسیب
پذیر با گرسنگی و مرگ دست و پنجه نرم می کنند.

در دنیا ۱۰ منبع سرمایه گذاری، مبلغی بالغ بر ۵۰ هزار میلیارد
دلار و نصف ناخالصی ملی کل کشورهای جهان را در دست
گرفته و شرکت های بلک راک و وانگوآرد صاحب یک سوم
۵۰۰ ابر شرکت های جهان باشند و ثروت ها را در خود
متمرکز کرده اند، عواقب جبران ناپذیری را به اشخاص،
دولت ها و حتی محیط زیست تحمیل نموده و در واقع
خطری برای دموکراسی مبتنی بر توزیع قدرت و مشمول
همه افراد است، می باشد.

توزیع ثروت در ایتالیای پسا جنگ جهانی (توزیع ثروت میان
عموم و راه اندازی شرکت های تولیدی کوچک و متوسط)
الگویی موفق می باشد و می بایست به آن تدابیر بازگشت.

دیدار «مشاوران کار» با پاپ لئون چهاردهم

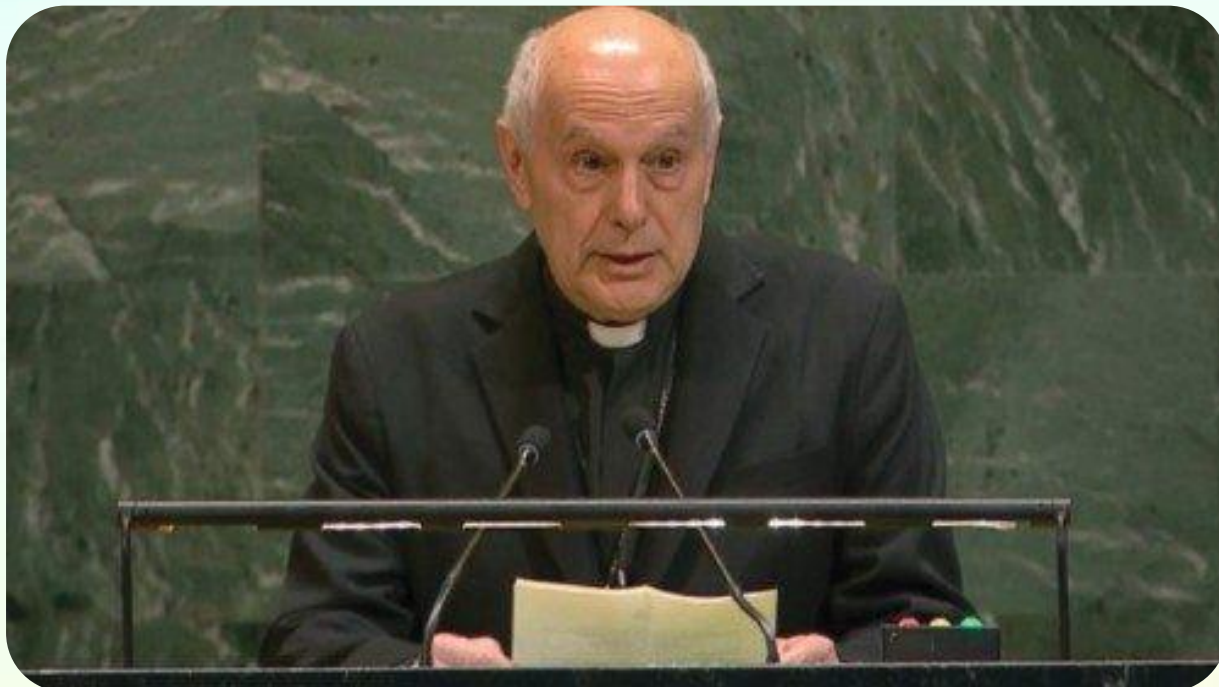
پاپ لئون چهاردهم مورخ ۱۸ دسامبر، ۳۰۰ تن از نمایندگان "نظام کارشناسان مشاوران کار ایتالیا" رادرواتیکن به حضور پذیرفت و برای آنان سخنرانی نمود.

وی در این دیدار بر اهمیت "کرامت انسانی" کارمندان و کارگران تاکید کرد و در این رابطه گفت: «نمی‌بایست سرمایه، قوانین و قواعد بازار و سود در مرکز ثقل هرگونه فعالیت های کاری قرار بگیرند و تمامی آن موارد

وی همچنین بر لزوم اهمیت توجه هر چه بیشتر به مسئله "ایمنی در محل کار" تاکید کرد و این موضوع را "خدمتی برای زندگی" خطاب کرد.

کاربردی می باشند. می بایست به فرد، خانواده و خیر آن ها توجه گردد.»

سخنرانی سراسقف کاجیا در خصوص تکنولوژی های نوین

گفتنی است که جامعه اطلاعاتی مذکور دارای بخشی در حیطه «حقوق بشر» می باشد که به «ابعاد اخلاقی» می پردازد، این امر مورد "ارج" مقرر مقدس قرار گرفته است.

سراسقف گابریل کاجیا ناظر دائمی مقرر مقدس نزد سازمان ملل متحد، مورخ ۱۷ دسامبر در نشست که بمنظور بازنگری سند "جامعه اطلاعاتی" در مقرر آن سازمان در نیویورک برگزار شد، ضمن حضور طی سخنانی نسبت به خطرات ناشی از پیشرفت های هوش مصنوعی هشدار داد و در عین حال بر اهمیت حمایت حقوقی از اطلاعات کاربران و افزایش همکاری های بین المللی با هدف بهبود شرایط و تدابیر سیاسی جهت رشد اقتصادی و پیشرفت به همراه تسهیل سرمایه گذاری در نوآوری ها جهت مدیریت هر چه موثرتر تاکید کرد.

سخنرانی سر اسقف بالتاسترو در رابطه با پذیرش مهاجرین

اینکه پناهجو بتواند خانواده اش را به پیش خود بیاورد، بایستی مسئله ای در اولویت باشد.»

وی بر لزوم همکاری دولت ها در رسیدگی به امور مهاجرین و پناهندگان تاکید کرد، تحقق "دعوت اعضای خانواده از سوی پناهجو" را مولفه ای مهم در پیشرفت انسانی، سلامت روانی و ثبات اجتماعی خواند.

پنجشنبه گذشته، سر اسقف اتوره بالتاسترو ناظر دائمی مقر مقدس نزد سازمان ملل متحد در ژنو طی نشستی با موضوع «پناهندگان»، طی سخنانی گفت: «می بایست "اصل مسئولیت مشترک" تا زمانی اعمال شود که هیچ کسی در برابر تنش هایی که در سطح جهانی ایجاد گردیده و همچنین آزار و اذیت های متعددی که وجود دارد، تنها گذاشته نشود.

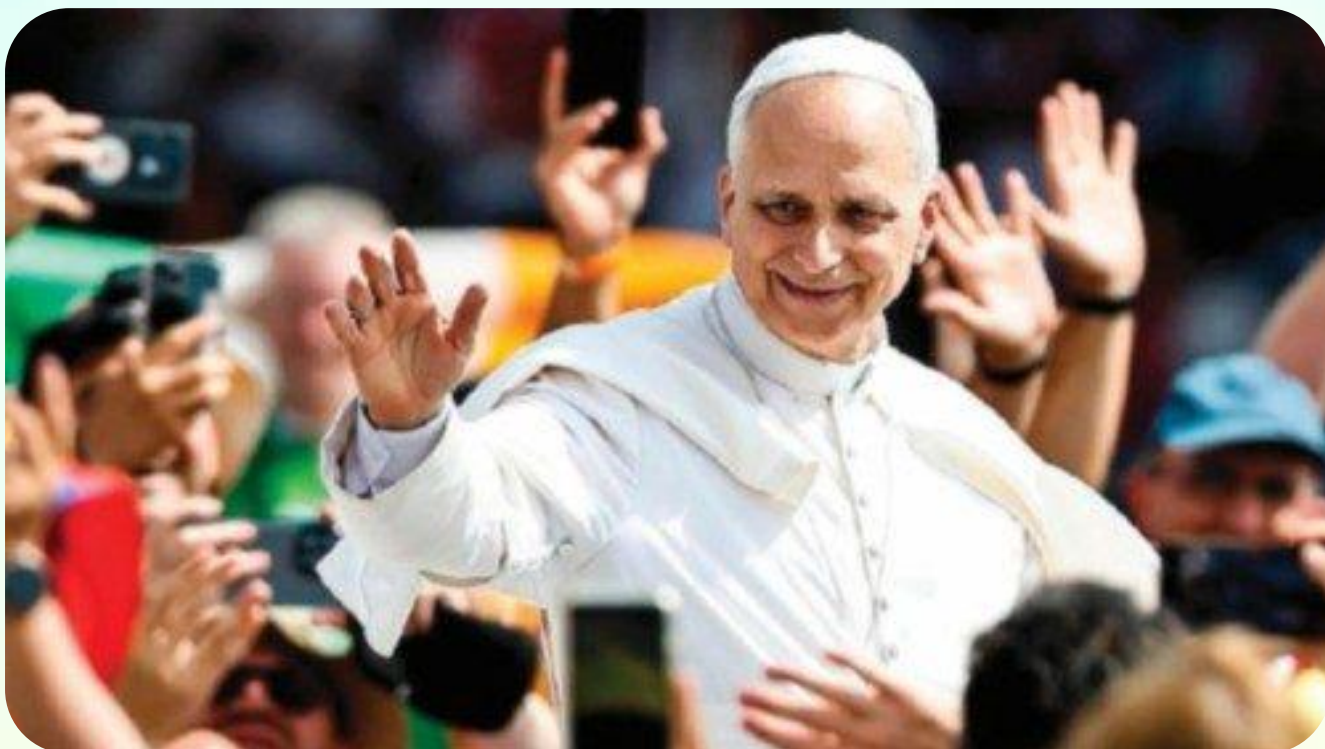
نیجریه، آزاد شدن ۱۳۰ دانش آموز ربوده شده

۱۳۰ دانش آموزی که ۲۱ نوامبر در نیجریه توسط افراد مسلحی از یک مدرسه کاتولیک ربوده شده بودند، آزاد شدند. هستند، اطلاعی نیست. از تعداد مفقود شدگان احتمالی که گفته می شود حدود ۳۰ نفر

سخنگوی رئیس جمهور نیجریه اعلام کرد که مقامات ابوجا با عملیاتی توسط نیروهای امنیتی نظامی، ربوده شدگان را آزاد کردند. طی ماه گذشته، یک باند مسلح حداقل ۳۰۳ دانش آموز و ۱۲ معلم از منطقه شمال مرکزی این کشور ربوده شدند. در ابتداء این ماه بیش از صد دانش آموز آزاد و نیز ۵۰ دانش آموز دیگر موفق به فرار شدند.

دیدار پاپ با جوانان و نوجوانان شهر رم

آنها از گروه های مختلف هستند: از کلیساهای جنبش ها، انجمن ها، مجامع ورزشی کاتولیک، دانش آموزان و دانشجویان دانشگاه ها. در ادامه خبر به واکنش کلیساهای مسیحی در آمریکا و اروپا نیز پرداخته است.

واتیکان با انتشار بیانیه ای اعلام کرد که جوانان و نوجوانان خلیفه گری شهر رم در تاریخ ۱۰ ژانویه در سالن پل ششم با پاپ دیدار می کنند. این دیدار چند روز پس از پایان سال مقدس، با بسته شدن درب مقدس کلیسای بزرگ واتیکان در جشن تجلی مسیح، برگزار می شود و جوانان و نوجوانان سخنان اسقف خود را می شنوند.

انتشار تمبر تحت عنوان ، روز جهانی صلح

پُست واتیکان اعلام کرد در رابطه با موضوع روز جهانی صلح که توسط پاپ لئون چهاردهم تعیین شد، "صلح برای همه شما: بسوی صلحی بدون سلاح و خلع سلاح کننده"، تمبری منتشر می کند.

دوران پاپی لئون چهاردهم، عید پاک، کریسمس، سفرهای پاپ در سال ۲۰۲۵، ششصدمین سالگرد ظهور مریم مقدس در مونته بریکو، صدوپنجاهمین سالگرد تولد پاپ پیودوازدهم، سالگرد دومین سده روابط دیپلماتیک میان مقر مقدس و برزیل، سومین سده تولد سن جراردو مایلا، سیصدوبیست و پنجمین سالگرد تاسیس آکادمی پاپی تربیت پرسنل دیپلماتیک، چهارصدمین سالگرد تبریک کلیسای سن پی یثرو و غیره.

دولت شهر واتیکان با انتشار بیانیه ای موضوع تمبرهای که در سال ۲۰۲۶ چاپ می شوند را اعلام کرد:

سفر کاردینال تاله به دبی

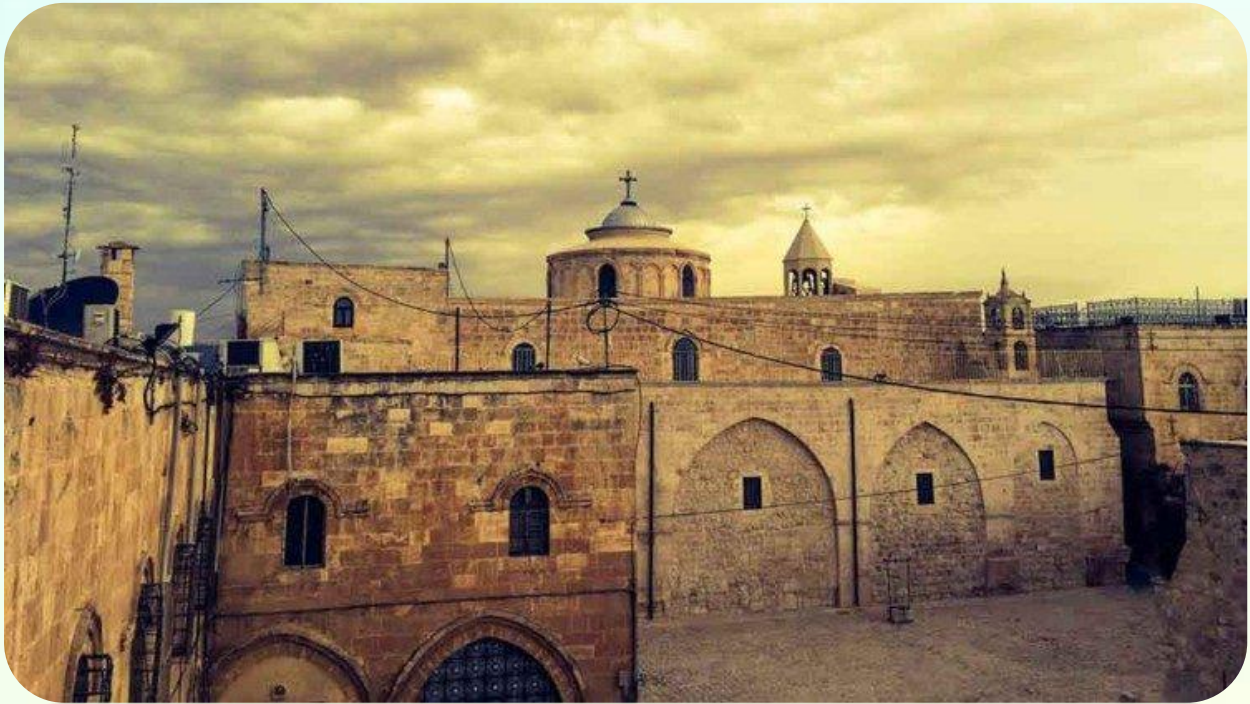
کاردینال تاله دو مراسم عبادی در دبی، با شرکت بیش از ۳۰ هزار کاتولیک، و در ابوظبی، با شرکت بیش از ۱۸ هزار کاتولیک، برگزار کرد.

وی سپس با اسقف پائولو مارتینلی مسئول خلیفه گری رسولی جنوب شبه جزیره عرب، شورای ارشادی کلیسای مریم مقدس در دبی، « که بزرگ ترین کلیسای کاتولیک در جهان محسوب می شود » و کشیش ها دیدار نمود.

کاردینال آنتونیو تاله (فیلیپینی) معاون رئیس نهاد واتیکانی تنصیر در تاریخ ۱۶ و ۱۷ دسامبر در سفر به دبی و ابوظبی، خلیفه گری رسولی جنوب شبه جزیره عرب، سلام پاپ را به کاتولیک های این منطقه ابلاغ کرد.

به گفته کلیسای محلی این سفر نشانه ای عملی از نزدیکی پاپ به جامعه کاتولیک ها می باشد که اکثر آنها را مهاجرین فیلیپینی تشکیل می دهند. موضوع اصلی این سفر شرکت در جشن "سیمبانگ گابی"، جشن سنتی فیلیپینی در ارتباط با کریسمس است.

پیام کریسمس کلیساهای اورشلیم

در این پیام از جامعه بین الملل درخواست شد تا از صلحی عادلانه، بر اساس کرامت انسانی حمایت کنند.

پاتریارک ها و رهبران کلیساهای اورشلیم در پیامی به مناسبت جشن کریسمس هشدار دادند که آتش بس با صلحی واقعی اشتباه گرفته نشود.

در خاورمیانه ای که همچنان تحت تاثیر جنگ ها و بی ثباتی هاست، پاتریارک ها و رهبران کلیساهای اورشلیم با انتشار این پیام اعلام کردند که صلح را نمی توان به توقف ساده خصومت ها، تقلیل داد، بلکه باید با عدالت، آشتی و احترام به حقوق اساسی همراه شود.

روزنامه اُسرواتوره رومانو

روزنامه اُونیره

پاپ در جریان مراسم عبادی اظهار امیدواری کرد که جوانان با شهامت و امید کامل، اهمیت ازدواج کلیسایی را درک کرده و زندگی جدید (متاهلی) را بپذیرند.

پنجشنبه گذشته پاپ لئون چهاردهم بصورت غیر مترقبه به مقر سفارتخانه واتیکان نزد ایتالیا و صرف ناهار با سر اسقف پیتار راجیک و به کتابخانه سنای ایتالیا بازدید نمود. وی در این مکان مورد استقبال رئیس لاروسا و گروهی از افراد حاضر قرار گرفت و از نسخ خطی ای که به نمایش گذاشته شده بود، بازدید کرد.

خبرگزاری کاتولیکی فیدس

۱۶ دسامبر کاردینال فیلیپینی تاله معاون رئیس نهاد تنصیر واتیکان، در دبی مراسم عبادی با شرکت ۳۰ هزار کاتولیک فیلیپینی برگزار کرد.

99

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 99 | 2025 December 26

ولادت با سعادت
امام محمد تقی علیه السلام
بر عموم شیعیان جهان
گرامی باد

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

